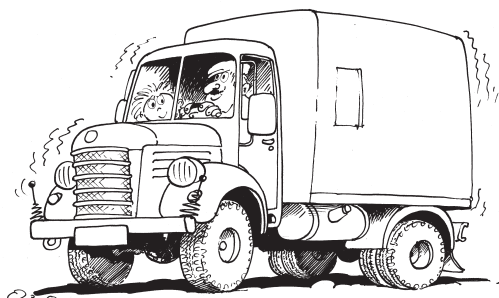

Po konja v Rož

Rož, Podjuna in, Zilja so koroške doline, kjer še danes govorijo številni prebivalci slovensko. To dvojezično ozemlje v naši lepi domovini se razprostira med Dravo in Ziljo na severni strani ter mogočnimi Karavankami in Karnijskimi Alpami na jugu.

V posebno lepem spominu imam Rož, ki sem ga prvič obiskal kot dvanajstletni fant.

Nekega dne me je stric, ki je delal kot mesar v Pliberku, vprašal: „A hočeš jutri z mano v Rož?“

„Kaj pa bi tam, pa kje je to sploh?“ sem odvrnil in ga debelo gledal.

„Po konja se peljem, za soseda, a veš!“

„Seveda, če smem,“ sem mu rekel in kar stekel po mamino dovoljenje.

Naslednje jutro sva se zelo zgodaj odpravila s posebnim tovornjakom, namenjenim za prevoz živine, v Podgorje v Rož, kjer je čakala kobilica, vzrejena za težka kmečka dela. Čeprav sem bil še precej zaspan, sem zelo užival na poti v zame še neznane kraje.

Pot naju je vodila preko Pliberka, Šmihela, Galicije, Apač in še drugih vasi. Ko sva se vozila proti Borovljam, je ravno vzhajalo sonce in razsvetlilo mogočne gore. Skalovje se je prelivalo v čudovitih rdečkastih barvah, ki jih dotlej nisem še nikoli tako zavestno zaznal. Bil je prav čaroben pogled, ki ga imam še danes v živem spominu.

Po skoraj dveurni vožnji sva prispela v Podgorje, kjer je stric opravil kupčijo in natovoril kobilico. Zelo mi je bila všeč tista čudovita rjava žival z dolgimi, svetlimi grivami. Med vožnjo domov mi je stric obljubil, da se bom doma smel uvesti na konja, preden ga bova odgnala k sosedu.

Zelo sem se veselil trenutka, ko bom kot vitez sedel na plemenitem konju in vsaj nekaj korakov zajahal. A sanje so ena stvar, resničnost pa druga.

Ko sem se doma približal kobilici in ji ponudil kos sladkorčka, je zarezetala, vrgla glavo navzgor in mi stopila na levo nogo.

„Av, av,“ sem zakričal in klical strica.

Ta je prihitel in žival kar hitro pomiril. Noga me je precej bolela, a vendar sem imel veliko srečo. Kobilica namreč še ni bila podkovana, pohodila me je tako rekoč z boso nogo. Bolečine so kmalu prenehale, spomin na tisti čudoviti dan pa je ostal.

